

נפגשים בפרשה

פרשות ויקהל - פקודי

לחשוב מהלב!

דווקא בפרשיות גדושות בפרטים טכניים קטנים של כלי ובגדי המשכן תופס הלב מקום מרכזי. המילה לב חוזרת פעמים רבות, דבר המבליט את הצורך להבין מדוע הוא כה הכרחי לבניין המשכן. גם הביטוי "חכם לב" שונה מהיכרותנו את החכמה כדבר השייך אל הראש בלבד.

מה בין חכמת הראש לחכמת הלב? חכמת הראש היא אינטלקטואלית וחכמת הלב אינטואיטיבית. חכמת הראש עוסקת בתחומי היגיון וחקר, ושואפת לפתח כך את התרבות האנושית. לעומתה חכמת הלב נובעת מתוך נפשו של אדם, ומניעה אותו לפעולה. זהו לא רגש או תחושה רפה, כי אם כעין "אינטליגנציה רגשית" המובילה את מעשיו של האדם. חכמת הראש פונה החוצה, אך חכמת הלב מתבוננת פנימה.

לבניין המשכן אין צורך באנשים חכמים גרידא, כי אם חכמי לב. לאדם החכם יש חכמת שכל רבה, אבל האישיות שלו לא מכוונת בהכרח אל המוסר והיושר משום ש"עדיין יש בלבו מלחמה נגד ציורי התאוה והזדון", אך לעומתו אצל חכם לב "הכח המושל שלו הוטבע בטבע על ציורי החכמה ואין לו מלחמה פנימית כלל" (מלבי"ם על הפסוק "לב חכם ישכיל פיהו...". משלי טז, כא). אנשים אלו מכריעים לצד המוסר והיושר ולא רק אל הצד ההגיוני.

כששלמה מבקש "לב שומע" תחת האפשרות לקבל אריכות ימים, עושר או ניצחון במלחמות הוא מקבל "לב חכם", ונדמה שכוח זה הוא שעזר לו לפסוק במשפט הנשים ובהכרעות קשות אחרות. לא רק בעזרת חכמה שכלית, אלא עם חכמת לב פנימית של ישירות טבעית ואומץ פשוט להחליט כך. (כדאי לעיין גם בהעמק דבר לנצי"ב על לו, ב)

לנשות ישראל היה תפקיד מרכזי במעשה המשכן. "ויבאו האנשים על הנשים" (לה, כב), היינו שקודם כל הנשים התנדבו לתת את תכשיטיהן והגברים הם אלו שלקחו מהן את התכשיטים וביצעו את הנדבה בפועל (חזקוני ועוד), באופן הפוך לגמרי למעשה העגל שם הגברים לקחו מהן חרף סירובן. בנשים טבועה חכמה אינטואיטיבית שמובילה את חייהן, יש בהן ישירות תמימה (בבחינת ברכת "שעשני כראוני". עולת ראיה לרב קוק ח"א עא) שמנתבת את חייהן לנדיבות. בתנ"ך ישנן נשים רבות שחכמת לבן הניעה את הפעולות המעשיות. רבקה מנווטת את הברכה המובחרת של יצחק דווקא ליעקב, האישה החכמה מתקוע נשלחת להוביל את דוד לנקוט פעולה ביחס לאבשלום, והאישה החכמה מאבל בית מעכה הצליחה להכריע את גורל עירה. רחב אומרת למרגלי יהושע את המילים המדויקות ביותר שהם רצו לשמוע ובכך גם מצילה את עצמה ומשפחתה, ואילו אביגיל פורטת על נימים עדינים בנפשו של דוד המלך ומטעימה שעליו לנהוג כדבריה כדי ש"לא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב".

המשכן, המחבר שמים וארץ, חייב להיבנות על ידי אנשים ומעשים שמובלים מתוך חכמת לב טהורה של אומץ, מוסר, אהבה ואמונה לבנות את בית ה'.

העולם כולו צריך להיבנות ככה. "...שתי החכמות, זו שבראש וזו שבלב, מוכרחות ללכת יחדיו יד ביד. אם החכמה שבראש - הוא המדע שהראה לנו את הישגיו המופלאים - תופסת לבדה את השלטון - ייטא צלם האלוקים שבאדם. החטא הגדול של עולמנו הוא ברווח שבין הדבקים - בין חכמה שבראש ובין חכמה שבלב." (הרב סולוביצ'יק. ימי זיכרון עמ' 115. כדאי מאוד לקרוא!)
אולי גם הצרה שבאה עלינו בעת הזאת משקפת לנו איפה טעה העולם. התעסקות רבה בקדמה שכלית ומיעוט בהתפתחות אישית-זוגית-משפחתית. שמא נגזר עלינו לנטוש לזמן מה את חכמת השכל ולהתכנס בבית עם בני המשפחה לטובת שכלול של חכמת הלב.

הצמנה למפגש

ההתכנסות בבית מאפשרת לנו להקדיש עוד יותר זמן לזוגיות שלנו.
זה זמן טוב לחשוב איך בחיים הזוגיים שלנו באים לידי ביטוי עולם השכל ועולם הלב,
ואיך כל אחד מבני הזוג יכול להשלים את השני
כדי שהמשכן הפרטי יהיה מושלם משכל ולב יחדיו.

להצטרפות לקבוצה השקטה
שלחו הודעה עם המילים:

"נפגשים בפרשה"

לטלפון 054-5459014

או בדף הפייסבוק שלנו: בדרך ערך

לב אלו

הרצה חדשה יצאה לדרך...

קהילות או ארגונים
מוזמנים להזמין ערב מהנה ומעמיק
להעצמת הזוגיות

מי אנחנו?

אסף וצופיה זילברפלד

מחנכים, מרצים ומדריכי סיוורים

מזמינים אתכם להעצים את השיח הזוגי

נשמח לקבל תובנות, רעיונות או טיפים לשיפור